

faldt en stor Deel af Befolkningen paa Vestkysten er af den Mening, at Klitbeplantningen er Noget, der ikke vil lykkes. Naar man har seet, hvad der er skeet ved Femhøisande, og det har jeg været Vidne til, ligesom jeg var ganske ung, saa maa man indrømme, at der er udfastet store Summer Penge og spildt betydeligt Arbejde, uagtet enhver fornuftig Mand har kunnet see, at det ikke kunde blive til Noget; men det var dengang, vi havde Genevoldsmagten, da tænkte man som saa: ja, Kongen har Raad til noget Saadant; men for Private vilde det være fuldkommen Galsskab at tænke paa Eligt. Med Hensyn til Femhøisande er der nemlig, saavidt mig bekjendt, slet ikke noget Haab om, at Plantningen nogenfinde kan blive til Noget; den største Deel af Træerne er efter en 20—30 Aars Forløb gaaet ud. Det var det første Forsøg, man gjorde, og det behøvede ikke noget Godt; men, som sagt, da vi have gjort Forsøg, saa lad os endelig blive staaende derved, og jeg kan ikke nægte, at jeg har ikke Noget imod, at Besøbet bliver nedsat til en saa lille Sum, at vi blot kunne opretholde de Forsøg, der allerede ere gjorte, istedetfor at fortsætte videre med Plantning.

Rosod: Jeg skal ikke trætte det ærede Thing længe; jeg troer, det er en Feil, man ikke skal skylde mig for. Da jeg imidlertid har en modsat Mening af den, som er fremfat af flere foregaaende Talere med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 17 om Tilskud til Stamstutteriet, finder jeg Grund til at udtale mig ganske kort om, hvorfor jeg agter at stemme for Vædringsforslaget og altsaa for at nægte Tilskudet til dette Værk. Det har altid fra det første Dieblit af, da jeg overvar Forhandlingerne om Stamstutteriet heri Folkethinget, været mig meget tvivlsomt, hvorvidt Stamstutteriet medvirker til noget som helst Gavn for Hesteavlens Fremme i Almindelighed; Nogle paastaae vel Jo, men Andre sige derimod Nei, og jeg vil ogsaa mene, at der endog paa sine Steder har viist sig alt Andet end gavnlige Indvirkninger deraf paa Landets Hesteavl. Det er meget muligt, at det har gjort Noget til at fremme Avlen af, hvad jeg tillader mig at kalde Stads-

heste, det er saadanne Heste, som ikke bruges af de fleste Hestebrugere her tillands; det vil med andre Ord sige, at Stamstutteriet væsentlig virker for at holde tilstede i Landet et Slags Heste, der nærmest eller fortrinsviis om ikke udelukkende bruges af „Storbønderne“. Men nu er det min Betragtning, at da det her kun gjælder om 10,000 Rbd., saa skulde det være mærkværdigt, om Danmarks „Storbønder“ ikke selv kunde holde et Stutteri, som det er dem om at gjøre at opretholde til deres særlige Tarv, og forsaavidt „Emaabønderne“ ogsaa kunde have Brug for en enkelt af disse Stadsheste, saa er der jo her i Danmark den ønskelige Enighed og Samvirkning, for ikke at sige Eenhed, tilstede mellem de „store“ og „smaa“ Bønder, og det var rart, om vi kunde see et Stutteri fremstaae som Livsfrugt af denne Forening; det vilde altid være Noget; vi danske ere jo nøjsomme. Denne sidste Tanke Sværkættelse troer jeg, man vil indrømme, hører virkelig til god Huusholdning. Jeg er ikke saaledes inde i andre Landes, s. Er Englands Huusholdning, som jeg maaskee burde være; men jeg har megen Tvivl om, at de engelske „Storbønder“ tyer til Staten for at faae Understøttelse til Avl af visse ædle Dyr, som de særlig have Brug for. Min Plan og mit Raad om, at vedkommende „Storbønder“, forsaavidt de maatte ønske det, selv holde et Stamstutteri, har oveniudtaget det for sig, at Vedkommende jo nu kunne faae en Mand af deres egen Midte til at forestaae det, som med hele sin Sjæls Varme og hele sin Arbeidskraft vil kaste sig over den ædle Hesteavl. Da nu Stamstutteriet i den sidste Tid har været hævdet alene ved en tidligere Ministers Trusel om Afgang, men den nuværende høitærede Indenrigsminister ikke har udtalt nogen Trusel om at gaae af, hvad jeg i Tilfælde af, at den fremkom, vilde tage Hensyn til, saa finder jeg ikke, at der er nogen Fare nu ved at vedtage Vædringsforslaget. Ja, der blev holdt paa Stamstutteriet sidste Gang, Tilskudet blev bevilget, fordi ellers vilde den daværende Indenrigsminister gaae af; men naar han nu er gaaet af, er jo Grunden til at holde paa det borte, forsaavidt den høitærede Indenrigsminister ikke